

Can Joan Badia

L'Ametlla del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Serrat de l'Ocata. Polígon 1, parcel·la 14
Alçada: 626

Coordenades:

Latitud: 41.69866
Longitud: 2.24377
UTM Est (X): 437076
UTM Nord (Y): 4616596

Classificació

Número de fitxa 08005 - 91
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de masies de l'Ametlla del Vallès
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08005A001000140000LX
Autoria de la fitxa Alfons Cosculluela Ballerini, Jordi Puig Roca i Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dc., 08/08/2007 - 02:00

Descripció

Masia de tipologia 2 segons Danès, és a dir, amb una teulada de dues vessants. Referència més antiga de la masia data de 1717 però a ben segur que la masia és anterior. Actualment presenta una façana completament reformada amb pedra rejuntada amb formigó. El mur de la façana és de les mateixes característiques. 6 finestres i 1 porta amb brancals i empits de pedra. Interior reformat amb materials moderns. L'estructura està formada per 3 cossos, el de més a la dreta amb 3 voltes i un annex que era usat per coberts dels cavalls. Destaca a la façana una petita galeria formada per 4 finestrals de totxo. Els sostres i la teulada són amb materials moderns, tot i que són amb embigat de fusta i llates.

Ocupació en planta (m2): masia 127 m2.

Edificacions annexes: Annex antic pels cavalls (15 m2).

Es va produir una primera reforma amb data de 1717, època de bonança econòmica al Vallès. La següent no es va realitzar fins al 1995, on conservant la volumetria inicial, es va refer la seva façana i sobretot els interiors. A més, es va fer el porxo amb les 4 voltes.

Observacions:

En destaca el pou situat a les feixes de sota la casa. Excavat directament en el sòl i sense revestir. Actualment ha quedat soterrat gairebé en la seva totalitat, i les herbes cobreixen part de la boca.

Història

Espai de la muntanya mitja catalana caracteritzada per forts desnivells, sòls pobres i rocosos i una vegetació mediterrània de soleia (Pins i alzines). L'antropització de l'espai va condicionar un tipus d'assentament adaptat a aquests factors i caracteritzat per l'aterrament (feixes), dedicades principalment i fins a finals del segle XIX a la vinya i cultius de secà. Aquest entorn i la limitada disponibilitat d'aigua i de sòl són els modeladors d'una estructura social caracteritzada per una economia agrària de subsistència i un petita activitat d'explotació de la pedra, un caràcter més aviat tancat de la població, una tipologia constructiva austera que compensà l'aïllament i la manca de recursos amb l'agrupament en dos centres de poder: entorn de la masia de Puigllonell i de la de Can Ciurans. Els centres espirituals de referència eren Puiggraciós i St. Bartomeu.

Bibliografia

COSCULLUELA BALLERINI, A. Et. al. (2005). Catàleg de masies en sòl no urbanitzable de l'Ametlla del Vallès. Ajuntament de l'Ametlla del Vallès.

